

Sygn. akt VIII GC 2050/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Grzybowska

Protokolant stażysta Natalia Gliniecka – Kitowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 stycznia 2016 r. w B.

sprawy z powództwa K. Paliwa sp. o.o. sp. k. w B.

przeciwko " Przedsiębiorstwo (...) C." sp. j. w T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 480,44 zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 4 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1247 zł (tysiąc dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Eliza Grzybowska

UZASADNIENIE

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, domagał się zasądzenia od pozwanego – „ Przedsiębiorstwa (...) C.” sp. j. kwoty 3.480,44 zł odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach swojej działalności sprzedawał pozwanemu węgiel i miał węglowy. Z tego tytułu powód obciążył pozwanego fakturami VAT, których pozwany nie uregulował w terminie. W dniu 10 lutego 2015r. powód wystawił pozwanemu notę odsetkową nr (...). W dniu 31 marca 2015r. pozwany uznał swój dług i zobowiązał się do zapłaty odsetek do dnia 10 kwietnia 2015r. Pomimo upływu tego terminu pozwany nie uregulował tej należności, wobec czego powód pismem z dnia 14 kwietnia 2015r. wezwał pozwanego do zapłaty zaległych odsetek. Pozwany nie odpowiedział na to wezwanie.

W dniu 13 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wydał w tej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od wymienionego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwana wskazała, że nie kwestionuje faktu zawarcia z powodem szeregu umów, których przedmiotem był zakup węgla. Pozwany podał, że spłacał regularnie swoje zobowiązania wobec powoda, ale części faktur nie uregulował w terminie. W związku z tym pomiędzy stronami doszło do zawarcia ugody, na podstawie której ustalono, że wszelkie należności z tytułu przeterminowanych faktur zostaną uregulowane w okresie kolejnych tygodni i bez odsetek.

Pozwany podał, że ustalenia te zostały dokonane pomiędzy reprezentantem pozwanego L. C. a przedstawicielem powoda, którego danych nie wskazał w treści sprzeciwu. Pozwany wskazał, że rzetelnie wywiązuje się z poczynionych uzgodnień.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Powód zaprzeczył, aby zawarł z pozwanym porozumienie dotyczące odroczenia terminów zapłaty należności wynikających z wystawionych faktur oraz nienaliczania odsetek za opóźnienie.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony prowadzą działalność gospodarczą.

Dowody: informacje z KRS k. 18-27, 44-46

Pozwany w okresie od czerwca do listopada 2014r. wielokrotnie kupował węgiel i miał węglowy od powoda. Z tego tytułu powód obciążył pozwanego m. in. następującymi fakturami VAT: nr (...).

Pozwany uregulował swe zobowiązania wynikające z w/w faktur z opóźnieniem.

(dowody: nota odsetkowa k. 9-17 akt sprawy, potwierdzenia przelewów k. 47 - 67)

W związku z opóźnieniem z zapłatą należności wynikających z w/w faktur powód w dniu 10.02.2015r. wystawił pozwanemu notę odsetkową nr (...) na kwotę łączną 3.480,44 zł. W dniu 13 lutego 2015r. nota została doręczona pozwanemu.

(dowody: nota odsetkowa wraz z dowodem jej doręczenia k. 9- 17, 28-29)

W dniu 31 marca 2015r. pozwany złożył oświadczenie, w którym zobowiązał się do spłaty zaległych należności w kwocie 250.000 zł do dnia 10.04.2015r.

(dowody: oświadczenie z 31.03.2015r. k. 30)

W dniu 14 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty łącznej 293.207,18 zł, w skład której wchodziła również kwota wynikająca z noty odsetkowej (...).

(dowody: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem wysłania go listem poleconym k. 31-32)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, gdyż reprezentanci powoda i pozwanego, pomimo prawidłowego wezwania nie stawili się na termin rozprawy w dniu 07.01.2016r. Sąd pominął również wniosek pozwanego o podanie przez powoda danych świadka, który przeprowadzał rozmowy ugodowe z L. C. na podstawie art. 503 § 1 kpc, uznając wniosek za spóźniony. Wniosek ten należało bowiem zdaniem sądu zgłosić w sprzeciwie, w którym powoływano się na okoliczności związane z przeprowadzonymi przez strony rozmowami ugodowymi. Na marginesie wskazać należy, że powód zaprzeczył, aby odroczył pozwanemu termin zapłaty za faktury oraz zobowiązał się do nienaliczania mu odsetek ustawowych za opóźnienie. Oczywistym jest zatem, że powód nie mógł wskazać danych swojego reprezentanta, który poczynił takie uzgodnienia.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie bezspornym było, że pozwany kupował od powoda towar objęty fakturami wymienionymi w notce odsetkowej. Pozwany przyznał również, że uregulował należności wynikające z tych faktur z opóźnieniem.

Powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz odsetek od opóźnionych płatności.

Pozwany podniósł przeciwko żądaniu powoda zarzut, iż po powstaniu zadłużenia strony doszły do porozumienia na mocy którego ustaliły, że pozwany spłaci zaległości w późniejszym terminie bez naliczania mu z tego tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie.

W ocenie sądu zarzuty pozwanego był bezzasadny.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Analiza tych przepisów prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie pozwany był zobowiązany wykazać prawdziwość zgłoszonego przez siebie zarzutu tj. przedstawić dowody potwierdzające fakt zawarcia porozumienia w przedmiocie odroczenia terminu płatności i nienaliczania odsetek. Tymczasem pozwany poprzestał jedynie na zgłoszeniu zarzutu, nie udowadniając w ogóle, że wskazana sytuacja miała miejsce.

Wiarygodność twierdzeń pozwanego budzi zresztą poważne wątpliwości, skoro powód zaprzecza, aby zawarł z nim tego rodzaju uzgodnienia a w oświadczeniu z dnia 31.03.2015r. pozwany zobowiązał się spłacić całość zadłużenia do 10.04.2015r.

Z tych względów wobec braku innych zarzutów sąd uznał żądanie powoda za zasadne w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.480,44 zł. Rozstrzygnięcie to sąd oparł na treści art. 481 § 1 i 2 k.c.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z treści art. 481 § 2 k.c. wynika, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.).

Sąd na podstawie art. 482 § 1 k.c. zasądził również odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 4 lipca 2015r.(tj. od dnia wniesienia pozwu). Zgodnie z treścią powołanego przepisu od zaległych odsetek można żądać odsetek z opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba, że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2002r., Nr163, poz.1348). Na zasądzoną kwotę składała się suma 30 zł tytułem zwrotu uiszczonych opłat od pozwu i 1217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (1200,00 zł – koszty wynagrodzenia radcy prawnego, 17,00 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa).

SSR Eliza Grzybowska